

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců
Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **J.Z.**
místem podnikání XXXX, XXXX
zastoupen JUDr. Janem Slunečkem, advokátem
sídlem Mírové nám. 48, Louny

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel,**
sídlem Budějovická 1387/7, Praha

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14.9.2018, č.j. 53416/2018-900000-311, č.j. 53418/2018-900000-311 a č.j. 53420/2018-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení tří rozhodnutí žalovaného ze dne 14.9.2018, č.j. 53416/2018-900000-311, č.j. 53418/2018-900000-311 a č.j. 53420/2018-900000-311, kterými žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil, resp. změnil, rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj uvedené v napadených rozhodnutích (celkem 429 rozhodnutí), kterými celní úřad ve 318 rozhodnutích vydaných ve dnech 27.9.2016 až 10.10.2016 na žádost žalobce dodatečně vyměřil dovozní clo za zboží popsané jako části a součásti telekomunikačních zařízení, konkrétně kryty pro mobilní telefony nebo kryty a části krytů mobilních telefonů, v celkové výši 13 348 223 Kč, a ve 111 rozhodnutích vydaných ve dnech 5.5.2017 až 17.5.2017 rozhodl o nevrácení dovozního cla žalobci v celkové výši 3 636 069 Kč.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce namítá, že zboží – plastové krytky (víčka, uzávěry) různých otvorů a konektorů mobilních telefonů (sluchátka, nabíječka, SD karta, USB, SIM karta ...) – má být správně sazebně zařazeno do podpoložky KN 8517 70 00 jako „Telefonní přístroje, včetně telefonů pro celulární síť nebo jiné bezdrátové sítě; ostatní přístroje pro vysílání nebo přijímání hlasu, obrazů nebo jiných dat, včetně přístrojů pro komunikaci v drátových nebo bezdrátových sítích (jako jsou lokální nebo dálkové sítě), jiné než vysílací nebo přijímací přístroje čísel 8443, 8525, 8527 nebo 8528: - Části a součásti: -- Ostatní“ a nikoli do podpoložky KN 3926 90 97 jako „Ostatní výrobky z plastů a výrobky z ostatních materiálů čísel 3901 až 3914: – Ostatní: ---Ostatní“, kam je zařadily orgány celní správy. Svůj názor přitom žalobce opírá o závazné informace o sazebním zařazení zboží ze Švédska z roku 2016 a 2017. Dále namítá, že celní orgány nesprávně vyložily pojmy „část“ a „součást“.
3. Žalobce tedy navrhuje napadená rozhodnutí zrušit a na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný zastává názor, že sazební zařazení bylo správné a v souladu s vnitrostátními i komunitárními právními předpisy. Žalovaný tedy se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
6. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 s.ř.s.
7. Zdejší soud přistoupil nejprve k posouzení námitek žalobce ohledně obsahu a závaznosti závazných informací o sazebním zařazení (ZISZ) zboží ze Švédska, konkrétně ZISZ č. SE2016-04228 a č. SE2016-04229 obě ze dne 26.10.2016 s platností od 27.10.2016 a ZISZ č. SE2016-08810, č. SE2016-08811 a č. SE2016-08812, všechny ze dne 8.2.2017 s platností od 9.2.2017.
8. Podle čl. 12 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), je závazná informace o sazebním zařazení zboží závazná pro celní orgány ve vztahu k oprávněné osobě pouze pro účely sazebního zařazení zboží.

Závazná informace o sazebním zařazení zboží je závazná pro celní orgány pouze pro zboží, u nějž byly splněny celní formalities po dni vydání této závazné informace.

9. Podle čl. 33 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9.10.2013, kterým se stanoví celní kodex unie (dále jen „UCC“), jsou rozhodnutí o ZISZ závazná pouze pro účely sazebního zařazení zboží nebo určení původu zboží pro celní orgány ve vztahu k držiteli rozhodnutí, a to pouze pro zboží, u něhož byly splněny celní formalities po dni, kterým rozhodnutí nabývá účinku.
10. V posuzované věci přitom žalovaný v rámci odůvodnění všech napadených rozhodnutí (str. 13 rozhodnutí č.j. 53416/2018-900000-311, str. 14 rozhodnutí č.j. 53418/2018-900000-311 a str. 15 rozhodnutí č.j. 53420/2018-900000-311) konstatoval, že „[v]šech pět výše uvedených ZISZ bylo vydáno až po propuštění předmětného zboží do celního režimu volného oběhu. Ve vztahu k projednávanému případu proto neměly status závaznosti ve smyslu článku 12 odst. 2 celního kodexu a článku 33 odst. 2 UCC.“ Žalobce uvedené závěry nevyvrací ani nezpochybňuje. Ze správního spisu se podává, že dovozy předmětného zboží byly uskutečněny v letech 2013 až 2015 (tedy před vydáním žalobcem uváděných ZISZ). Je tedy třeba se žalovaným souhlasit, že podle čl. 12 odst. 2 celního kodexu a čl. 33 odst. 2 písm. a) UCC nelze uvedené švédské ZISZ v posuzované věci označit za závazné pro celní orgány.
11. Žalobce ve zbytku žaloby rozporuje výklad pojmu „část“ a „součást“. Žalobce argumentuje skutečností, že mobilní telefony jsou vždy dodávány včetně posuzovaného zboží, tj. krytek, které lze odklopit či vysunout, ale vždy zůstávají připevněny k telefonu a nelze je bez poškození telefonu odejmout, k čemuž žalobce analogicky odkazuje na úpravu součásti věci v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník; zboží tak je dle tvrzení žalobce nepostradatelné pro funkci telefonu jako celku.
12. Žalovaný naproti tomu staví své závěry o sazebním zařazení zboží na judikatuře Soudního dvora Evropské unie; zdůrazňuje, že pojmy „část“ a „součást“ ve smyslu celního sazebníku nejsou v celním kodexu ani UCC definovány.
13. Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí vychází ze závěrů rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-666/13 ze dne 20.11.2014, kde je k výkladu pojmů „část“ a „součást“ uvedeno, že „[z] judikatury Soudního dvora týkající se čísla 8473 KN a poznámky 2 písm. b) ke třídě XVI vyplývá, že pojem „části a součásti“ implikuje existenci celku, pro jehož funkci jsou tyto části nebo součásti nepostradatelné ... Aby bylo možné zboží kvalifikovat jako „část nebo součást“, nestačí pouze prokázat, že bez tohoto zboží nemůže daný stroj plnit potřeby, pro které je určen. Musí se ještě prokázat, že mechanické nebo elektrické fungování dotčeného stroje na tomto zboží závisí ... moduly dotčené ve věci v původním řízení jsou sice používány v mobilních telefonech a jiných přístrojích, ale nejsou pro jejich používání nezbytné. Jak tvrdila Komise ve svém písemném vyjádření, tyto moduly jako takové nemají při telefonování, zpracovávání dat, tisku nebo zachycování fotografií a jejich reprodukci žádnou roli“; obdobně rozsudky Soudního dvora Evropské unie ve věcech C-450/12 ze dne 12.12.2013 a C-297/13 ze dne 15.5.2014.
14. Citované závěry Soudního dvora Evropské unie, ač se mohou jevit jako přísné, aplikované na právě posuzovanou věc vedou zdejší soud k závěru, že zboží nelze označit za část nebo součást výrobků zařazených do čísla KN 8517 celního sazebníku, neboť krytky (víčka, uzávěry) různých otvorů a konektorů mobilních telefonů (sluchátka, nabíječka, SD karta, USB, SIM karta ...) nejsou pro funkci mobilních telefonů nepostradatelné, jinak řečeno, mobilní telefony řádně fungují i bez tohoto zboží; žalobce přitom v řízení před celními orgány ani před zdejším soudem neuvedl konkrétní skutečnosti, které by přesvědčivě prokazovaly opak. Primárním účelem zboží, jak ostatně uvádí i sám žalobce, je funkce ochranná, neboť slouží k uzavření otvorů v těle či krytu mobilních telefonů, zabraňuje pronikání vody, vlhkosti, prachu a jiných cizích těles do těchto otvorů (dovnitř mobilních telefonů). Zdejší soud se tak ztotožňuje se závěry žalovaného obsaženými v napadených rozhodnutích, který uvedl, že „[i] bez přítomnosti předmětného zboží mobilní telefon běžným způsobem funguje, lze uskutečňovat telefonní hovory, odesílat a přijímat SMS, MMS a e-mail, využívat přístup k internetu, používat navigaci, brát hry apod. Na žádné z těchto funkcí se předmětné zboží nijak nepodílí, pro žádnou z těchto funkcí

není předmětné zboží nepostradatelné, žádná z těchto funkcí ani fungování mobilního telefonu jako celku není předmětným zbožím podmíněno (nezávisí na něm), pro žádnou z těchto funkcí ani pro mobilní telefon jako celek není předmětné zboží nepostradatelné“.

15. Uvedené v zásadě potvrzuje i žalobce, který v žalobě k účelu zboží uvádí, že „je nepostradatelné pro funkci telefonu jako celku a pokud dojde k jeho odstranění z telefonu, je jeho používání nekomfortní, při telefonování se telefon špatně drží v ruce pro neúplný tvar krytu a drže, či později dojde k zanesení vnitřních částí, které nejsou chráněny před cizími předměty a prachem“. Význam posuzovaného zboží – především pro zajištění životnosti mobilních telefonů – je nesporný, nicméně pro sazební zařazení je nelze označit za „část“ nebo „součást“ výrobků zařazených do čísla KN 8517 celního sazebníku.
16. Uvádí-li žalobce, že krytky, které lze odklopit či vysunout, vždy zůstávají připevněny k mobilnímu telefonu, nejedná se o skutečnost, která by byla jako kritérium pro sazební zařazení předmětného zboží relevantní. Navíc to tak ani nutně nemusí být.
17. Analogická aplikace občanského zákoníku v posuzované věci není dle názoru zdejšího soudu namístě, a to s ohledem na právní povahu vykládaného právního předpisu (nařízení Komise), na principiální nezávislost uplatňování soukromého práva na uplatňování práva veřejného (§ 1 odst. 1 občanského zákoníku) i na závěry Soudního dvora Evropské unie k výkladu pojmů část nebo součást.
18. S ohledem na uvedené pak zdejší soud nepovažuje za relevantní ani argumentaci žalobce (a jeho návrh na provedení důkazů), kterou odkazuje na sazební zařazení jiného výrobku - zadního krytu telefonu - neboť na uvedených právních závěrech o sazebním zařazení zboží nemohou ničeho změnit. Jedná se totiž o výrobek odlišný. Vzhledem k tomu nebylo třeba tyto důkazy provádět. Stejně tak zdejší soud nemůže souhlasit s tvrzením žalobce, že se žalovaný tímto argumentem uplatněným v odvolání nevypořádal – žalovaný se k němu jasně a srozumitelně vyjádřil na str. 20 rozhodnutí č.j. 53416/2018-900000-311 a č.j. 53418/2018-900000-311 a na str. 21 rozhodnutí č.j. 53420/2018-900000-311.
19. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Žalobci se žalobní argumentací nepodařilo věcné a logické závěry žalovaného o sazebním zařazení zboží zpochybnit. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Zdejší soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

20. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu,

pokračování

62 Af 102/2018

neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 16. dubna 2020

David Raus v.r.
předseda senátu